

„EDINOST“
Izdanje po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob sarkih, četrtkih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbo
brez priložene naročnine se uprava ne
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 25 avt.
izven Trsta po 4 avt.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v poštu; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
prestop, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do-
maši oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
slica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se ne
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglašje spre-
jema upravništvo slica Molino pie-
sole št. 3, II. nadst. Naročnine in oglašje
je plačevati leso Trst. Odprto reklama-
cije se preste poštne.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Finis coronat opus.

Predvčerajšnjem je bil javni shod v svetem
Križu. XVII. shod v tržaški okolici, ki ga je skli-
calo pol. društvo „Edinost“. In ako prištevamo še
shod v Marezigah, občine pomjanske, potem mo-
ramo zabeležiti, da je to društvo v treh mesecih
nastopilo javno osemnajstkrat. To je vsakako lep
kos dela in truda.

Predvčerajšnjem je bil zadnji shod v propa-
giranje ideje za osnutje okrajnega glavarstva. Dne
18. oktobra m. l. je bil prvi na rodoljubnem Pro-
seku, včeraj zadnji v istotako rodoljubnem Križu.
Sijajno so se zapričeli ti shodi, a — to rečemo
lahko mirno vestje — še sijajneje završili. Finis
coronat opus.

Ako hočemo označiti vspeh teh shodov, mo-
ramo reči na kratko, da je isti visoko nadkrilil
vse naše nade. Na takih tleh, ob takih okolišnih,
ob toliki demoralizaciji, ob tolikem pritisku od mo-
gočne strani, ob tolikem hujskanju pa ni lahko
prirediti shodov. To je vendar jasno. Vsaj takih sho-
dov ne, ki bi se vršili brez hrupnih prizorov, brez
protestov od stani zaslepljenih življev. Saj vemo
vsi, kako lahko je vreči seme razpore med pri-
prosto in poleg tega razburjeno ljudstvo; le jedna
iskrica in plapolajoči plamen je tu.

Da smo odkritosrčni: mi smo pričakovali
prav za trdno, da pride do burnih prizorov na na-
ših shodih, da bode strastne opozicije od take
strani, ki je pristopna nam sovražnim vplivom,
bodisi z bok uvednosti, ali pa z bok umazane se-
bičnosti. Računali smo z vsemi eventualnostmi,
ali šli smo na delo ono srčnostjo, kakoršne treba
v takih kritičnih časih, v katerih živimo mi. Naši
nasprotniki so skopali že velik grob in ga širijo
še vedno — in v ta grob bi hoteli pahniti našo
narodnost na tržaškem ozemlju. Ob tem grobu tava
naše ljudstvo; par zgrešenih korakov in narodnost
naša bode — v grobu. To so kritični, usodepolni
trenutki; v takih časih ni da bi rodoljubje premi-
šljali in poštevali razne pomisleke, ampak treba
delati, hitro delati. V takih usodnih trenotkih na-
rod treba varuhov, angeljev varuhov, da ga opo-

zarjajo na nevarnost, da ga odvrtačo od propada,
od skopanega mu greba.

Tudi mi se nismo smeli pomišljati, ampak
nastopiti odločno, naj že pride, kar boče. A prišlo
je drugače nego smo se — bali! Bilo je sicer
hrupnih prizorov na naših shodih, toda isti niso
bili obrnjeni proti nam, ampak proti našim nasprot-
nikom. Tudi v hrupnih prizorih bilo je soglasje
med našimi okoličani in lahko rečemo, da še nik-
dar se ni naša okolica združila v tako harmonično,
impozantno manifestacijo, nego se je na sedanjih
shodih. Razprave so bile povsod animirane, a re-
solucije so se sprejemale soglasno in z navduše-
njem, sosebno pa ona za osnutje okrajnega gla-
varstva za tržaško okolico. Vse je bilo uverjeno,
da tako ne moremo naprej, ako se hočemo rešiti.
Tu treba seveda male pripombe. Govoreči o „vsej
okolici“ nismo hoteli reči, da smo tudi vse nas-
protnike dobili na svojo stran. Tako domišljevanje
bi značilo neodpusten optimizem. Kakor prej
imamo tudi sedaj po okolici še veliko nasproti-
kov in zaslepljenec, in se moramo že danes pri-
praviti na skrajne napore o predstojčih volitvah,
ako si hočemo ohraniti svoje pozicije. Črv se je
zajel pregloboko, da bi ga mogli zatreti tako hi-
ro. Ali kar smo dosegli, znači vendar gotov ve-
likanski moralni dobiček: kar je našega, se
je vzbudilo iz apatije in mrtvila!! Po okolici veje
sedaj svežja sapa, katero občutijo
tudi nasprotniki notri do kosti. To pripoznavajo
sami v svojih glasilih. Te sveže sape so se tudi
zbal nasprotni agitatorji, da si niso upali ni ziniti
na naših shodih. To je velik dobiček, ki ga bele-
žimo ponosom in zadovoljstvom.

Finis coronat opus. Shod v sv. Križu je
majsijajneje kromal naše delo z dejstvom, da nam
je dokazal, da tam nismo le oživili naših, ampak
da so stopili na našo stran tudi oni, ki niso bili
naši do sedaj. Število nasprotnikov v sv. Križu
se je skrčilo v malo peščico! Slava Križanom!

Prelepi vspeh naših shodov po okolici, pri-
rejenih v ta namen, da se okolica nekoliko osvo-
bodi iz spon mestne oblasti, priča torej, da smo
udarili na pravo struno.

Nosila ga je v glavi svojega, ki je bil dokaj bolj
zanimiv od vseh drugih.

Nič ni moglo pri njej izdati, da bi bila po-
zabila tvornico. Kadar je zjutraj ob očetovi roki
ostavljala svoje stanovanje, je vselej pogledala v
tisto stran. Baš tedaj so stroji pričenjali delati.
Visoki dimnik je puhnil iz sebe prvi črni oblak
dima. Sidonija je mimogredé slišala klicanje de-
lavcev, krepke, votle udarce drogov pri tiskalnicah,
silno, enakomerno pehanje strojev — in vse to
delavsko vršenje, združujoče se v njenem spominu
s spomini na krasne veselice in modre kočije, jo
je trdovratno zasledovalo povsod.

To je donelo glasneje nego-li ropotanje om-
nibusov, glasovi klicarjev, šumenje deževnice v
koritih. Celó v ateljeji, ko je izbirala svoje pona-
rejene biserje in zvečer pri stariših, kadar je po
večerji pri oknu v veži dihala čisti zrak ter skozi
noč neprestano zrla tja proti samotni mračni tvor-
nici, bilo jej je na uho neumorno vršenje kakor
da njene tihe misli spremlja neprenehljiva godba.

„Dekle se dolgočasi, gospa Chébeova... Treba
jej kratkočasenja... V nedeljo jo popeljem na kmete.“
Ti nedeljski izprehodi, ki jih je prirejal vrli

O tem smo bili uverjeni mi od prvega za-
četka, da je ni druge rešitve za našo okolico.
Žalostno je sicer, da moramo državo prositi var-
stva. Ali kaj čemo? Sedanje položeno naše je
sad državnih zmot; uprav valed teh zmot so naše
moči oslabele tako, da ne moremo popraviti svo-
jimi močmi, kar je grešila država. Ob dosedanjih
razmerah in okolišnih bijemo boj brez upa zmage,
kajti orožje v tem boju je prejednako. Nasprotniki
s kanoni, mi pa niti s puškami na kamen, oni v
ugodnih pozicijah na višinah, mi v soteski doli v
nižavi: kdo naj prepreči o takih okolišnih —
poraz na naši strani?!

To naj bi pomislili oni, od katerih smo mo-
rali čuti očitanja, da se tako rekoč pregrešamo
zoper splošno načelo vsega naroda slovenskega:
zoper blagonosno in svobodnostno načelo avtonomije!
Ne, niti na te naše nesrečne razmere se nočemo
sklicevati v opravičenje svojega nastopa za okr.
glavarstvo. Ne treba tega! Saj se nismo ni za
las zagrešili proti avtonomiji v naši okolici, te pa
ne iz najjednostavnejega vzroka, ker ta naša oko-
lica nikake avtonomije nima. Vasi z 1000, 2000
prebivalci nimajo ni najmanjšega upliva ni na go-
spodarstvo, ni na šolstvo, ni na druge kulturne
potrebe, da, niti te pravice nimajo naši okol. kmetje,
da bi si smeli po svoji volji, izbrati bornega —
poljskega čuvaja! Vse take organe jim dekretuje
absolutistična mestna oblast in ti organi niso pod
nikako kontrolo od strani ljudstva, ampak so —
nad ljudstvom — Gesslerjev klobuk. Gorje mu, ki
se ne klanja pred tem klobukom!

Samouprava je izraz samostojnosti, a kje je
tu samostojnost, kje je tu le senca
samostojnosti? Ne, o sedanjih razmerah
velja okoličanu: molči, plačaj in ne zameri se ca-
povilu in poljskemu čuvaju! Ali smo se res zagre-
šili zoper načelo avtonomije? Kdor tako trdi, temu
se ne sanja o absolutistiški upravi v naši okolici.
Potom okr. glavarstva hočemo doseči, da bode
naša okolica dihal svobodneje — in ko bode di-
hala svobodneje, se bode tudi laglje borila za
pravo samodoločbo v upravljanju lastnih stvari;
torej — *za avtonomijo!*

Risler, da bi Sidonije kratkočasil in razveseljeval,
so le še poviševali njeno nezadovoljnost.

Take dni je morala ustajati že ob štirih zju-
traj, kajti reveži si morajo vsako veselje kupiti za
kakšen trud. Vselej je bilo še zadnji hip treba
popraviti kako obleko ali prišiti kak obšiv, da se
je osvežilo neizogibljivo lilasto oblačilo z belimi
progami, katero je gospa Chébeeva vestno podaljš-
šavala vsako leto.

Chébeovi, Rislerja in sloveči Delobelle so
vselej zajedna odrinili. Samo Désirée in njena mati
sta ostali doma: revica, katero je poniževala njena
hiba, ni hotela ostaviti svojega naslonjača, in gospa
Delobelleova je ostala doma, da jej je delala
druščino. Razven tega nobena njiju ni imela pri-
lične toaleta, da bi se zunaj pokazala poleg véli-
kega moža: to bi porušilo ves učinek njegovega
bitja.

Ob odhodu se je Sidonija malo odobrovoljila.
Pariz v rožni megli julijevega jutra, kolodvori
polni jasnih poletnih oblek, pokrajina, hiteča mimo
voznih oken, potem svobodno gibanje, tista kopelj
v čistem zraku, katerega je hladila voda reke
Seine, lesovje osveževalo, cvetoča livada in klasja
polno polje z vanjavami napolnjevalo — vse to jo
je za jeden hip omamilo. (Pride še.)

PODLISTEK

19

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

O svitu plimove luči so sestavljale te blede
Parižanke, izbirajoče bisere, ki so bili isto tako
bolešno blede kakor one, prav britko podobo:
zdelo se je, kakor da imajo isti prevarljivi lesk,
isto krhkost kakor ponarejeno dragotinjce.

„Ali si videla Adelo Pageovo v „Treh mu-
šketicirjih“? ... In Mélingue? In Marijo Laurentovo?
O, ta Marija Laurentova!“

In v belem odsevu bisernic, katere so dr-
žale v rokah, pokazali so se pred njimi obrobjeni
plašči igralcev in vezene oprave gledaliških princes.

Po leti je bilo manj opraviti: bilo je to tako
imenovana „mrtva sezona“. V največji vročini,
med tem ko je bilo za zatvorjenimi šalazijami doli
na cesti slišati ponujanje mirabelskih in reineclaud-
skih sliv, naslanjale so delavke glave ob mizo
ter trdo spale. Ali pa je bila Malvina v zadnjo
sobo, izprosila si od gospodičine Le Mire snopč
„Časnika za vse“ ter drugim na glas čitala iz njega.

A Chébeova hčerka ni imela rada romanov.

Kdor nas hoče razumeti, ta nas razume; kdor pa po vsej duši hoče, da smo grešili zoper načelo, temu ne moremo pomoči!

V tolažbo nam je, da je vse, kar je zavednega v naši okolici, pokazalo, da razume naše nakane in da jih odobruje. Tako je bilo na prvem shodu, tako je bilo predvčeršnjem v sv. Križu. In tu še posebno impozantno, zato vsiklikamo zopet patrijotiskim zadoščenjem: Finis coronat opus.

O iztirjevanju davkov. — Umesten nasvet.

Govoril poslanec dr. Laginja v seji zbornice poslancev dne 8. januarja 1897.

(Dalje.)

Zadnja sodnja dražba naj bi bila dne 16. oktobra 1896. in zastopniku te stranke se je videlo umestno, ker ni mogel ničesar doseči zoper davčni urad, da se v interesu stranke obrne do finančne prokureture v Trstu, kjer je torej pojasnil stvar in je prosil, da se zaustavi eksekutivna dražba. Finančna prokuratura je hvalevredno hlastrostjo istega ali naslednjega dne, potem, ko se je uložila prošnja, ugodila prošnji za zaustavljenje z odlokom št. 12940 in je gledé na daljnjo prošnjo, da bi se stranki izročil precizovan in natančen račun o vseh zaostankih, pridodala, da se to zgodi od strani davčnega urada v Motovunu.

Kolikor je meni znano do tega trenutka še nista došla strankam tak račun in tako obveščanje, in jako lahko mogoče je, da se sedaj, ko se bližamo spomladi in ko ljudje ničesar nimajo več v hiši, zopet zaprosi za eksekutivno dražbo radi onih 1107 glđ. in nekoliko novčičev dolga, ki ne obstoji več.

Kakor rečeno, ta slučaj je bil predmetom interpelaciji v tej visoki zbornici, in sicer nekako pred dvema leti, in jaz menim, da bi bil vendar enkrat čas, gospoda moja, da se stori kraj takim nepristojnostim in da bi se vzelo v varstvo dotično stranko ne gledé na to, da-li je ista slučajno zastopana po poslanecu, ki ni posebno priljubljen jednemu tamošnjih gospodov, ali ni zastopana, in ne gledé na to, da je dotični državni poslanec slučajno odvetnik, in da dobiva ali ne dobiva par goldinarjev za svoj trud, kakor je tako v tem slučaju.

Navel bi lahko iz svoje prakse stotine slučajev, stvari, na katerih se človeku lasje ježé. Nočem nadlegovati visoke zbornice s tem, saj so te stvari po mnogih pritožbah znane najvišim administrativnim oblastim in ministerstvu. Jako obžalovati je, da reševanja v takih stvareh, toliko na finančnem ministerstvu kolikor na finančnih direkcijah, zahtevajo toliko časa, da treba čisto čakati na iste po cela leta. Umevno je samo ob sebi, da to ne upliva ugodno med prebivalstvom. Pri vsem tem hočem, kolikor je le možno, stvar prijeti od optimistiške strani. Jaz sem zadnji, ki bi rekel prebivalstvu, da pod temi ali onimi okolnostmi ne bi bilo več nositi davkov in bremen. Često sem povdarjal tudi do najubožnejega prebivalstva, da nobena država, nobena administracija ne more obstati dan danes brez gotovih žrtev od strani prebivalstva; davki se torej morajo plačevati, in če le mogoče: točno. Na drugi strani pa ima prebivalstvo sveto pravico do tega, da vsaj ve, kaj in koliko mu je plačevati.

Kar se dostaje jezika, katerega se pri nas poslužujejo uradi nasproti prebivalstvu, moram le ponoviti, kar se je povedalo že večkrat, da mnogi davčni uradi še vedno izdajajo hrvatskemu prebivalstvu plačilne naloge in druga priobčenja, sestavljena v italijanskem jeziku. Ob tej priliki bi opozoril vlado na povsem nedovoljeno, in dovolil bi si izraz, nesramno agitacijo od strani posamičnih organov, posebnost o iztirjevanju davkov.

Je posamičnih organov, ki na vprašanja, kako je to, da je letos plačati več mego v minolih letih, ne mislijo na to, da bi pojasnili ljudem, da je dež. odbor, o. cestni odbor ali kaka druga korporacija morala naložiti više doklade, ampak valé pred občinstvom vse dotično breme le na občino, seveda le tedaj, ako ima ista slovanski zastop, sicer ne. Poznani so mi posamični slučaj, imen nočem navajati, ako hočeje vedeti to gospodje, naj le poizvedujejo bolje. To bi se moralo nehati enkrat.

(Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 26. januarja 1897.

K položaju. Kaj naj rečemo o položaju? Težko je reči kaj! Kake namene ima slavna vlada? Tudi v tem pogledu smo danes v neprodorni temi. Ako bi hoteli torej pisati o položaju, oziroma o bodočih dogodkih, pisati bi morali le ugibanja. Tako bi se dalo ugibati po razdraženosti v pisavi v nekaterih nemško-liberalnih listih, da hoče gref Badeni odločno zasukati na konservativno stran. Tudi po navdušenju na banketih nemških konservativcev, čeških veleposestnikov in Poljakov dalo bi se ugibati, da bodo te tri skupine temeljni vogali bodoče večine. — Poročevalec praške „Politike“ trdi, da Mladočehi prav gotovo in Jugoslovani skoro gotovo stopijo v novo večino. Glede Jugoslovianov trdi, da pride do jedinstvenega kluba, ker da si tudi vlada želi takega kluba. Dopisnik pa pristavlja, da bodo dalmatinski poslanci morali — in ta opazka je opravičena popolnoma — nekoliko pridneje zahajati v zbornico. Toda Jugoslovani da zahtevajo jamstva za popolno izvedenje jednako pravnosti v zmislu državnih temeljnih zakonov. Jednako pravnost naj bi se povdarila že v prestolnem govoru. Drugače da ne bodo vladi na uslugo. — Tako bi bilo torej ugibanje, pozitivnega pa ne vemo ničesar, le-to vidimo, da hoče vlada jako energično voditi volitve. Tako so da sklepali že po nenavadni naglici, s katero je hkrati razpisala volitve in sklicala novo zbornico.

Rusija in Francija. O zvezi med Francijo in Rusijo ne dvomi živ krst več. In Rusija sama še posebno skrbi, da bodi jasno na to stran za vse. Tako je porabila tudi priliko imenovanja Muravjeva ruskim ministrom za vnanje stvari, da pokaže, kako intimni so nje odnosi do Francije. Ruski poslanik v Parizu, baron Mohrenheim, je namreč prijavil francoskemu ministru za vnanje stvari, da Muravjev pride najprvo v Pariz, da se predstavi predsedniku republike in da stopi v osebnostno dotiko z francoskimi ministri. — Z Dunaja poročajo, da je ta vest napravila tam globok utis, kajti diplomatski krogi si tolmačijo ta korak tako, da je razmerje med Francijo in Rusijo postalo še intimnejše nego je bilo popred.

Italija v Afriki. Rimski časopis „Roma“ objavlja te-le podrobnosti: Derviši nadaljujejo svojo pot ter so zasedli zopet jeden del ozemlja pod Agordatom. To se je zgodilo jako previdno; najprvo je konjstvo zasedlo levo obrežje Tukulaja ter o tem pogostoma pošiljalo svoje varnostne patrulje daleč tje proti italijanskim stražam. Sovražnik je tako blizu italijanski vojski, da je videti ujemove straže prostim očesom. Stališče italijansko je nespremenjeno, vojaki so utrujeni vsled naporov poslednjih dni, ko se je zbirala vojska. Položaj je tak, da sovražnik mora ali ponuditi bitko, ali pa umakniti se. Italijanske pozicije pa se take, da se je nadejati, da bodo lahko mogle sijajno odbiti vsak napad, kajti, dasi je sovražnik po številu mnogo močnejši od Italijanov, morajo se pa Italijani opirati na utrdbe, ki imajo mnogo topništva.

General Baldissera, vrnivši se v Rim, je imel včeraj dolgotrajno konferenco z vojnimi ministrom. Rimski „Tribuni“ javljajo iz Suakima, da je Osman Digma odpotoval iz Ondurmana, da prevzame vrhovno poveljstvo nad vojsko dervisev.

„Esercito“ sodi, da ima Viganó zbranih samo 4000 mož in 150 konj (!) ter da ima na razpoloženje 24 topov.

Agencija „Stefani“ javlja: Minolo noč (24.) so italijanske čete izvršile razne eksploracije ter se osvedečile o stališču in sili sovražnika. Od južne meje je došla vest, da je bila dne 19. t. m. praska med četami ras Alule in onimi upornega ras Agosa. Poslednji da je padel v bitki, njegovi pristaši pa so se razpršili. Ras Alula je neizdatno ranjen. (To bi pa utegnilo postati usodno za Italijane, ako bi se jeli zopet gibati razni „rasi“. Op. ured.)

Še nekaj o izgredih v Anini. Do 23. t. m. zvečer so zaprli 30 upornih delavcev in 3 ženske. — V praski z orožniki je bilo prav hudo ranjenih 20 delavcev (razven ubitih), od katerih jih je nekaj že umrlo za ranami. Koliko pa je bilo sploh ranjenih, tega se ne zna in tudi ni možno konstatovati, ker se je več ranjenih poskrilo iz strahu pred kazni. Štrajk nadaljuje.

Različne vesti.

Naši shodi! Še smo na dolgu s poročiloma o shodih v Trebeah in v Kolonji. Poročilo o teh dveh shodih prinesemo v nocojšnjem večernem izdanju, toda omejiti se nam bode le na glavne stvari. Drugače absolutno ne bode moči zmagati vsega gradiva. Volitve imamo tu in zasedanje deželnega zbora istrskega. Tudi o shodu v sv. Križu prinesemo nekoliko besed že v današnjem večernem izdanju. Poročilo pa bode nekoliko razsežnejše, ker je bil ta shod ne le zaključni, ampak tudi veleznamenit.

Državnozbornske volitve. Cesarskim patentom 22. t. m. odredjene so splošne volitve za državni zbor. Volitve se bodo vršile na podlagi novega zakona od 14. junija 1896., s katerim je bila ustvarjena splošna peta kurija, odnosno 72 novih mandatov. Tukajšnje namestništvo je objavilo za volitve v Trstu in Istri to-le naredbo:

A. Za mejno grofijo Istro.

I. Splošni volilni razred.

Vsi državljani moškega spola, kateri, ne da bi bili vpisani v občinskih volilnih imenikih, zahtevajo volilno pravico v splošnem volilnem razredu, morajo javiti in dokazati to svojo pravico v občinskem uradu svojega bivališča in to najdalje v roku osem dnij od dneva razpisa teh volitev v občini.

Volitev volilnih mož v splošnem volilnem razredu se ima vršiti pravočasno.

Izvoljeni volilni možje sodnijskih okrajev: Poreč, Motovun, Buje (volilni kraj Poreč); Koper, Piran, Buzet (volilni kraj Koper); Pazin, Labinj (volilni kraj Pazin); Pulj, Rovinj, Vodnjan (volilni kraj Pulj); Lošinj (volilni kraj Maloselo); Krk, Čres (volilni kraj Krk); Volosko, Podgrad (volilni kraj Volosko). Navedeni kraji volili bodo v omenjenih volilnih krajih dne 10. marca t. l. jednega poslanca.

II. Volilni razred kmečkih občin.

Volitev volilnih mož v kmečkih občinah se ima vršiti o pravem času v občinah samih.

Izvoljeni volilni možje sodnijskih okrajev: Poreč, Motovun, Buje (volilni kraj Poreč); Koper, Piran, Buzet (volilni kraj Koper); Vodnjan, Pulj, Rovinj (Vodnjan). Volilo se bode v omenjenih volilnih krajih dne 16. marca t. l. jednega poslanca.

Izvoljeni volilni možje (fiducijari) sodnijskih okrajev: Pazin, Labinj (volilni kraj Pazin); Volosko, Podgrad (volilni kraj Volosko); Krk, Čres (volilni kraj Krk); Lošinj (volilni kraj Mali Lošinj). Volilo se bode tudi v omenjenih volilnih krajih dne 16. marca t. l. jednega poslanca.

III. Volilni razred mesa.

V ta volilni razred uvrščeni kraji, in sicer: Poreč, Koper, Piran, Rovinj, Buzet, Izola, Milje, Cittanova, Umag, Motovun, Baje, Vižinada, Pazin, Labinj, Plomin, Vodnjan, Pulj, Mali Lošinj, Veliki Lošinj, Čres, Krk, Volosko, Kastav, Lovran, Meščenice. Volilo se bode dne 18. marca t. l. leta jednega poslanca, in pri tem je vsak omenjeni kraj volilni kraj.

IV. Volilni razred kupčijske in obrtne zbornice.

Kupčijska in obrtna zbornica v Rovinju, ki voli s kraji omenjenimi pod A III. jednega poslanca, volila bode v svojem sedežu dne 20. marca t. l.

V. Volilni razred velikega posestva. Za volitev opravičeni izmed velikega posestva bode dne 22. marca t. l. volili v Poraču jednega poslanca.

B. Za mesto Trst z okolico.

I. Splošni volilni razred.

Vsi državljani moškega spola, kateri, ne da bi bili vpisani v občinskih volilnih imenikih, zahtevajo volilno pravico v splošnem volilnem razredu morajo javiti in dokazati svojo pravico pri mestnem magistratu in to najdalje v roku osem dnij od dneva razpisa teh volitev v Trstu.

Za volitev opravičeni izmed splošnega volilnega razreda bode volili dne 8. marca t. l. v Trstu jednega poslanca.

II. Volilni razred mest.

Prvi volilni razred po dodatku k volilnemu redu za volitve v državni zbor bode dne 13. marca t. l.;

drugi volilni razred dne 15. marca t. l.

tretji volilni razred dne 18. marca t. l.;

volil v Trstu jednega poslanca.

III. Volilni razred kupčijske in obrtne zbornice.

Tržaška kupčijska in obrtna zbornica bo volila v svojem sodežu dne 22. marca t. l. jednem poslanca.

V Trstu, dne 22. januarja 1897.

C. kr. namestnik:

Teoder vitez Rinaldini.

Torej vsakdo, ki je dovršil 24. leto in biva že 6 mesecev v občini tržaški, naj gre nemudoma na mestni magistrat (soba št. 14, drugo nadstropje, uhod od zadej.) se prijaviti kakor volilec V. kurije. Kdor se ne prijave do sobote 30. t. m., tane bode imel pravice voliti. Gospodarji, podjetniki, ki imajo uradnike in delavce, zavarovane za slučaj bolezni, delodajalci sploh, ki imajo služabnike v svoji hiši, službujoče pri njih vsej 6 mesecev, morajo prijaviti isto tudi do 30. t. m. ter naznaniti ime, starost, pristojnost in dan nastopa službe.

C. kr. pošta v Trstu. Naše poštne razmere so še vedno take, kakoršne so bile, ali bolje rečeno: hočejo se še slabšati.

Dne 14. t. m. smo sporočili, da tukajšnji poštni urad ni hotel z lepa napraviti nemško-slovenske dostavnice na slovenski naslov in na slovenskega adresata, ampak je vsiljeval nemško-laško tiskovino; danes pa nam je zabeležiti v „poštno kroniko“ še bolj interesanten slučaj. Na pošti so se gospoda menda zakleli, da ne bodo izdajali slovenskih, ali bolje rečeno: nemško-slovenskih tiskovin.

Pismonoša je prinesel priporočeno pismo. Oddajalec: g. Jos. Sancin, Predloka, pošta Černikal, št. 76, datum 20. januarja 1897., št. oddajnega lističa ali dostavnice 22832. Adresat pa „Tržaška posojilnica in hranilnica“. Ker je bila dostavnica nemško-laška, jo posojilnični urad ni hotel podpisati in je prosil, da se pismo dostavi na podlagi slovenske tiskovine.

Pismonoša je odšel; ali čez malo časa je prišel v posojilnični urad neki g. oficijal z istim pismom in z isto dostavnico ter izjavil, da je prišel uradno. Poslal da ga je poštni upravitelj, da naj izposluje on (oficijal) podpis na tisto dostavnico.

Če pa posojilnica neče podpisati, izjavil je dotični g. oficijal, smatralo se bode pismo kakor nesprejeto (nicht angenommen), ki ostane v poštnem uradu predpisano dobo (7 dni), potem pa se vrne oddajatelju „als unbehoben“!

Na to pa je posojilnični urad odgovoril, da pošta tega pisma nikakor ne more smatrati „nesprejetim“ („nicht angenommen“), ker posojilnica ni izjavila, da pisma ne sprejme, nego le: „prosimo in zahtevamo nemško-slovenske tiskovine, kakoršno c. kr. pošta mora rabiti vsaj na zahtevanje!“

Torej g. oficijal ni dosegel tega, kar je hotel, in kar mu je bilo naročeno, to je izjave: da se pismo ne sprejme; ampak ravno narobe: da se pismo sprejme, ali zahteva se slovenska tiskovina.

Po našem menenju postopanje pošte ne odgovarja ni predpisom, ni enakopravnosti! C. k. pošta torej stavlja alternativo: ali podpiši, kar hočemo mi, ali pa ne dobiš pisma, če je še tako važno za-te!

Danes se je torej eksponiral sam poštni upravitelj, in je stavil omenjeno alternativo ter poslal v to svrhu c. kr. oficijala, naj on dostavi to pismo. No, gospodom poštnim oficijalom moramo le gratulirati, da so konec XIX. veka toliko „avanzirali“, da morajo dostavljati pisma.

Ali ni to žalostno, da se rabijo take osebe za take posle, samo, da bi obveljala — nemško-laška dostavnica!!

Za osebo g. upravitelja vidimo mi še nekega družega! Gosp. poštni upravitelj se na svojo odgovornost ne bi bil tolikanj izpostavil, ker je vendar le podrejen uradnik, ali . . . Befehl je Befehl — če gre, je dobro, če ne, pa tudi, pa naj pismo leži na pošti!

Enakopravnost in stranke pa naj trpijo! Tu se vidi da ni nemarnost poštних uradnikov, ako ne dajejo slovenskih tiskovin, nego želja, oziroma zapoved poštne direkcije, kajti poprej nego bi pošiljali poštne oficijale po privatnih hišah, bi menda vendar raje pisali slovenske dostavnice.

Tako delovanje ne odgovarja nalogi pošte,

kajti ista je takaj, da strankam vstreza, ne pa da jih nadleguje.

Evo novega materiala za poslanca!

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda je darovala g. Klodič pl. Sabladolski 6 kron, ker se ni mogla udeležiti koncerta podružnice.

Prošnja. Pišejo nam: V ulici Donadoni št. 1. stanuje Ličen Andrej s ženo in štirimi nedoraslimi otročiči. Oče je že več let bolehen, a sedaj je že tri mesece v postelji ter visi med življenjem in smrtjo. Podpore dobiva 45 novčičev na dan in s to svoto mora preživljati šest glav in plačevati stanarino!! Bratje in sestre narodnjaki! Ta mož da-si priprost delavec, je bil vsikdar zvest narodnjak, deloval je in podpiral našo narodnost ob vsaki priliki — zato zasluži, da se ga sedaj, v sili, usmili vsako srce po mogočnosti. Ženska podružnica Sv. Cirila in Metoda je preskrbela dvema večima otrokoma, pohajajočima slovensko šolo, nekaj najpotrebnejše obleke, na kar jej nesrečnež z družino vred izreka srčno zahvalo — a na Vas je, dragi človekljubi, da mu olepšate morda poslednje dni na tem svetu s tem, da mu podarite vsak po svoji moči! Otročiči so majhni in žena tudi ne more misliti na zaslužek v teh težkih urah. Pomagajte, da jih vsaj za par dni obvarujete glada!

Za bedne rodbine ponesrečenih Križanov darovali so nadalje:

Gosp. Jesip Turk, Škorklja	4 Kr. —
„ Merzidovšek	2 „ —
„ Ivan Hribar, župan ljubljanski 5 „ —	
Skupaj	11 Kr. — st.
K temu prejšnja izkazana svota	842 Kr. 36 st.
Skupaj	853 Kr. 36 st.

Nadaljnje darove sprejema drage volje naše upravnistvo (Via Molin piccolo št. 3).

Starčevićeva kolajna. Hrvatski listi poročajo, da se dobro razpečavajo kolajne, kovane v spomin dr. Ante Starčevića. Kolajne so treh vrst: medene, pozlačene in srebrne. Sprejaj je oprsje prvaka dr. Ante Starčevića, na drugi strani pa datum njega rojstva in smrti, autografski podpis pokojnikov in geslo „Bog i Hrvati“. Te kolajne je izdelal glasoviti zavod Roberty — v Milanu. Kakor da res ne bi bilo domačega umetnika, ki bi umel izdelati tako kolajno in zato je bilo treba po tržaškem receptu naročiti jo — v Italiji! Oj, slovaneki ponos, kje si?!

Ljubljanske novice. Nam poroča jeden naših dopisnikov 24. jan. t. l.: Minoli četrtek smo dobili po dolgotrajnem, neznosno vlažnem vremenu 2“ snega, v petek še 4 palce in v soboto za nameček še pol črevlja, tako da znaša višina snežene odeje tukaj zdaj že nad 1 črevelj. Danes žuga z novo „priklado“. — V četrtek 28. t. m. bodo imeli takaj zaupni možje katol. stranke posvetovanje, ki se tiče postopanja o novih državnozb. volitvah in kompromisa z narodno stranko. Občinski svet ljubljanski je sklenil za leto s na nekatere davke, da pokrije z njim trošek za razne potrebsčine, a je že naletel na ovire. Nekaterim gospodarjem ni nikoli dovolj dohodkov, ne pomislijo pa, da o izrednih razmerah občina potrebuje izrednih dohodkov za izredne potrebsčine, a nekateri ljudje si ne dajo v glavo vtepti, da je Ljubljana v razvitju še daleč za — Celovcem! — Čas je že, da tudi nekoliko napreduje! — Pa — skrajni čas!

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 16. do 23. t. m. je bilo prijavljenih v področju tržaške občine 27 novih slučajev dčvice, 27 sl. špic, 2 sl. kčzic, 1 sl. škrlatice in 7 sl. legčrjeve mrzlice. Umrlo je 10 oseb za dčvico in 4 za špicami.

Mednarodna konferenca zoper kugo. Korespondenčni urad javlja iz Carjegrada, da se udeleži tudi Turčija mednarodne zdravstvene konference v Benetkah.

Roža kreposti. Papež osreči letos najvišim odlikovanjem, namreč z „zlato rožo kreposti“, vojvodinjo Marijo Terezo Virtembersko. Vojvodinji je 52 let. Zlata roža, ali bolje rečeno šopek, ker sestoji iz 10 cvetov, stoječih v umetno izdelani vaz, posvečuje se 4. nedelje v postu.

Katoliška hierarhija. Po novem letu v Rimu izišli letnik „La Gerarchia Cattolica“ našteva: 60 kardinalov, 8 patrijarhov latinskega in 6 vstočnega obreda, 173 nadškofij in 712 škofij. — Latinski patrijarhati v Carjemgradu, Aleksandriji in Antio-

hiji so samo častni naslovi; latinski patrijarh v Jeruzalemu je vrhovna glava cerkve v Palestini. Patrijarh vstočne Indije ima primacijalno oblast nad večim delom te zemlje, dočim so patrijarhati zapadne Indije (nadbiskup od Toleda), Lisbone in v Bentkah samo zgodovinski spomini. — Vstočnega obreda patrijarhi so glavarji svojih vernikov ter vsi svojo oblast tudi nad nadškofij in škofij. Ta so patrijarhi v Aleksandriji (koptiškega obreda), vsi štirje patrijarhi v Antijohiji (grško-helvetški v Damasku, maronitski v Bikorhiju na Libanonu in sirijski v Mardinu), cilicijski, ki stoluje v Carjemgradu in babiloski v Mosulu.

Tatvina na železnici. Jankoviški trgovec Marko Schwarz peljal se je te dni v Pešto. Vozil se je v kupeju II. razreda, kjer je sedel mlad, eleganten potnik. Le-ta je v razgovoru prosil Schwarz, da mu menja 100 gld. Trgovec je vzel iz žepa svojo kožnato, debelo listnico, v kateri je bilo 3500 gld., razmenjal stotak, ga stavil med ostale v listnico, le-to pa je shranil v notranji žep svoje suknje. Tekom vožnje se je Schwarz sprijaznil toliko z elegantnim sopotnikom, da mu je poslednji postregel s fiao smotko in likčrjem, katerega je imel v svojem malem kovčegu. Schwarz se je bil sicer branil, toda drug je bil tako ljubeznjiv, da ga je slednjič vendar pregovoril, da si je zapalil smotko in izpil čašico likčrja. Kmalu zatem je Schwarz tako trdno zaspal, da ga je sprevednik v Pešti moral probuditi. Schwarz je takoj segnil po svoji listnici, toda — ni je bilo več. Soditi je, da sta bila smotka in pa likčr navlašč pomešana kakim uspavajočim sredstvom.

Ruski „Rdeči križ“ v Abesiniji. Vodstvo družbe „Rdečega križa“ v Peterburgu je sklenilo ustanoviti v Abesiniji na svoje stroške zdravstveni oddelek. — Kakor je razvidno iz obračuna, ima ruska družba „Rdečega križa“ 7.224.000 rubljev premečenja.

Koledar. Danes (26.): Polikarp, škof; Pavla. — Jutri (27.): Janez Zlatoust, cerkv. učenik. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 7. uri 39 min., zatoni ob 4. uri 48 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 7 stop., ob 2 pop. 10 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dne 28. t. m.:

Dunaj	63,	24,	55,	56,	75.
Gradec	83,	65,	14,	75,	8.

Razprava proti morilcema pokojnega Ostromana

(Dalje)

Sledilo je tudi prečitanje dopisa žalujoče matere. Ista jako hvali sina, priznava dalje, da se je surovo vedel, kadar je bil pijan, ali žnjo je bil jako dober in jo je izdatno podpiral. Imela je tri sinove, najstarejšega je zadnjič videla pred desetimi leti, ko je šel na morje, in nima več nikake nade, da je živ. Drugi sin je istotako na morju, prikaže se jej le redkokedaj in jej ni še dal niti novčiča. Umrjeni Josip Oktavij bil jej je edina podpora. Kar si prisluži 16letna hči, je jako malo in negotovo. Ostale tri hčere so omožene, in morajo skrbeti za svoje rodbine. Ona tirja za veliko izgubo svojega redilca in sina 6000 for. odškodnine. Iz nadaljnjih poizvedovanj je razvidno, da je bil pok. Ostroman na jako slabem glasu pri tamošnjem podestč, ki ga imenuje malovredneža in razsajaja, ki je rad pil, dasi ni mogel prenašati več kakor jedne čaše. Tadi žendarmerija, se ni nikakor dovoljno izrazila o umorjenem, s katero je imel že enkrat mnogo opravila. Mnogo občanov opisuje obtoženca Radoslaviča kakor pijanca, ki je surovo ravnal z ljudmi, bil pristaš laške stranke in je bil v izvrševanju svojega poklica že jedenkrat obsojen na 5 forintov globe, radi razaljenja časti. O Skopiniču se glasé poizvedovanja povoljnejše, očita se mu le strankarsko postopanje, kaznovan ni bil še dosedaj. — To je bilo posneti iz izjav naštetih prič, razprava je napredovala silno počasi, kajti vse je bilo treba zopet ponoviti v nemščini, in tudi vprašanja so se morala prevajati na hrvatski ali italijanski jezik. Predsednik ki je umel tudi italijanski, je stavil tu pa tam pričam kako krajše vprašanje v italijanskem jeziku, ali ostalo je bilo vse nemški ponovljeno, da so mogli razumeti porotniki in sodniki. Ob 10. uri prijel je za besedo državni pravdnik za svoj obtožni govor, katerega je kmalu završil.

Državni pravdnik Steiner je oporekal odlično menenju, da je narodno nasprotstvo zakrivilo ta zločin, ter je obžaloval, da se je poizvedovanje in preiskavanje vršilo pod utisom tega napačnega menenja. Ostro je karal, da se je dovolilo nepoklicanim krogom vtikati se v to zadevo s pretvezo političnega zločina. Upa, da se porotniki o presojevanju tega dogodka postavijo na ono stališče, ki izključuje popolnoma vsaki politični in narodni moment. Pripoznavo silno težavni poklic javnih stražarjev, ki ne smejo nikdar izgubiti potrpljenja, kajti vsak prestopok se pri njih kaznuje mnogo strožje nego pri navadnem človeku. Ali obtoženca sta popolnoma pozabila na svojo dolžnost, ter brez pomisleka se udala divji strasti, brez usmiljenja sta sekala po nesrečni žrtvi. Zaana jima je bila prepoved načelnika: „radi navadnih prestopkov ne sme se ljudi aretovati, da se letoviščniki ne vznemirjajo po nepotrebnem; zadostuje le nazniti oblasti ime dotičnika, ki se je pregrešil“. Torej ni jima bilo treba aretovati Ostromana, zlasti ko je pevanje bilo tu le v izrednem slučaju lahek prestopok. Da nista Ostromanu miti naznanila aretovanje, kaže jasno, kako sta že v prvem hipu popolnoma pozabila na svojo dolžnost. Pravila dovoljujejo stražnikom, da tedaj, ko so v nevarnosti, smejo potegniti sablje v samoobrambo in zabosti je, toda le v rebro in v nogo, drugam pa ne; ona dva sta pa udrihala po vsem životu neoboroženega jetnika, katerega sta še trdno držala; to je bil na vsaki način silno nejednak boj, in naj je bil Ostroman še tako močan v primeri z njima. Radoslavič pa je s pozivom „Bij ga, sicer ga jaz nabijem“, dokazal, da je res imel namen raniti, ter skušal za to svojo namero pridobiti še tovariša. Dokazano je, kolikokrat sta oba stražarja po nepotrebnem udarila Ostromana, ki se valed udarcev ni mogel več zoperstavljati in je milo prosil, naj ga spustita, valed česar Radoslavič ni imel vzroka zabosti ga. Res pa je, da se je jetnik silno gibal, da bi se iztrgal, valed česar ni izključeno, da ga je Radoslavič nehoté zadell v srce. (Zvršetek pride.)

Odgovor na „odgovor“.

V.
(Dalje)

Za „sedanje razmere“ pa je tudi boljše, tvrdi vis. o. Stanislav, da imamo vsak svoj jezik, posebno pa „mi (Slovenci) svojega (sic!), bodi-si tak ali tak (mi sploh nismo izbirčni!) da ga le naše ljudstvo ume, ker mi, češ, pišemo „za svoje ljudi, ne pa za Ruše ali Čehe“.

Jaz mislim, in temu mi gotovo pritrdi še kdo iz nepristranskih rojakov, da mnogo ni pisano za veliko večino naših ljudi, kar se piše v Slovincih; uže učene razprave vis. o. Stanislava dostopne so le nemnogim Slovincem; kaj pa razve učene knjige, n. pr. kaka „Fizika“, kako „Dušoslovje“ kak „Uvod v modroslovje“ itd.? Da, večina tega, kar se piše na Slovenskem, ni po jeziku ni po vnotranjem obsegu ni dostopna množini naroda, naj si bode uže znanstveno ali leposlovno. Vse to tore brez vsake zgube lahko pišete na katerem si bodi drugem jeziku, celo na nemškem. Pisati tako, kakor govori narod, ne znači še pisati za narod, t. j. za priprosti narod, ki vendar sestavlja ogromno večino; kar narod čita zdaj, čital bode i takrat, ako vse znanstveno, vse učeno vse „gospodske“ romane napišete na drugem jeziku. Takrat bi se krog čitateljev neizrečeno razširil in slovenski „veleumi“ bili bi znani daleč za mejami domače zemlje. Ali ni dovolj karakteristična, uže ta okoliščina, da slov. pisatelje v svojo obrambo mora jemati — kdo? Nemec Kleinmayer ta prvi dobrotnik slovenskih „literaturnih močij“? Gotovo bi zalagal slovenske „umotvore“ veliko rajše, ako bi znal, da proda ne 1000 ali 2000 od-tisov, nego desetkrat in dvajsetkrat več.

Z druge strani, kako koristno bile bi za Ruske, ako bi mogli čitati razprave vis. o. Stanislava. Res je, svoje svetovne literature bi na ljubo Slovincem in slovenskim latinizatorjem morda ne prepisali na latinico*) in ne sprejeli soveta njegovega

*) in na katero? na poljsko-madžarsko ali na italijansko-ilirsko latinico, na bohorščico, na danjšico, na Maetlkovo žabico, na švabščico, na gositje ali gajico, na gjure-augustinovičico ali na najnovejšo, španjskim robom in beneškim kodrom „okinečano“ hervaško brozico? E bratje ne bodimo šalobarde. Kar imajo Ruski najsvetejšega in kar bi imelo biti najsvetejšje vsakemu pravemu Slovincu, to naj oni zavrže in naj se poprmo latinice, v kateri ni možno pisati pravilno prav nobenega narečja. Bože mili čuda golemoga, Gledj! Bože bumkavac mudrosti!!

vega, naj začno rabiti bomkane dovršnike „kakor poseben izraz dovršenja djanja v prihodnosti“, no oni bi vsaj vedeli, kdaj je v slovenske literature privikrat zabrenčala klasična struna, in uznali bi, da je večni zakon prirode, da velika telesa pritegajo mala telesa na-se, v Slovincih lih narobe: Ruski se morajo bližati Slovincem, in ne vsem Slovincem, nego majčkej manjšini, katera blagovoli bomkati.

Kdor misli, da se ima občeslavjanski knjižni jezik skrpiti iz koščkov raznih slavjanskih narečij, ta hoče velikansko celoto, ki se naziva Slavjanstvo, obleči v obleke, sešite iz raznobarvanih zaplat, ki je pristojna le barlekinu. Take se svetovni knjižni jeziki niso ustvarjali, ni nemški, ni francoski, ni italijanski, ni sploh nobeden. Historia est magistra vitae!

Takega „volapūka“ naj bi se učili Slavjani? Kam naj bi deli dosedanje literaturo? Prevesti je, ka-li, na ta „volapūk“? Ali migoma ustvariti novo literaturo, kajti knjižni jezik bez knjig se pač misliti ne daje, ka-li?

(Pride še.)

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi ne živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je

železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunjska cesta)

priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Trgovinske brzojavke in vsti.

Bukimpesta. Pšenica za jeseu — — — — — za spomlad 1896 8.10 do 8.11 Oves za spomlad 6.01—6.05. Baza za spomlad 6.65—6.67. Koruza za maj-juni 1897. 8.92-8.93 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.40—8.45 od 79 „ 10. 8.50—8.55. od 80 kil. f. 8.55—8.60 od 81 kil. f. 8.60 8.65 „ od 82 kil. for. — — — — —. Isimen 6.10—8. — — — — — 6.65—6.10.

Pšenica: Malo bolje. Predaja 24000 met. stot. — Vreme: mrzlo.

Praga. Neračunirani sladkor fer. 11.95 maj 12.95 mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst a carino vred odpošiljatelj praeoj f. 31.75 32.— Concasse 33.25 33.50 Ostvorni 34.—. V glavah sodih 36.— mlačno Havra. Kava Santos good average za januar 61.75 za maj 62.50. Mlačno.

Ramburg. Santos good average za marec 51.50 za maj f. 52.—, za september 53.— za december 53.25.

Dunajska Baza 25. januarja 1897.

	danes	predvčeraj
Državni dolg v papirju	101.95	101.95
„ „ v srebru	102.15	102.15
Avstrijska renta v zlatu	123.50	123.40
„ „ v krouah	101.15	101.20
Kreditne akcije	373.50	374.10
London 10 Let.	119.80	119.75
Napoleoni	9.51 1/2	9.53
20 mark	11.74	11.74
100 itali. Ir.	44.95	45.10

Izjava.

Odbor akad. tehn. društva „Triglav“ protestuje za slovensko dijaštvo v Gradcu najodločneje proti neosnovanim in podlim napadom na slovenske akademike, priobčenim v „Slovincu“ z dné 17. t. m.

V Gradcu, dné 24. prosinca 1897.

Odbor akad. tehn. društva „Triglav“:

jur. Matevž Senčar	cand. jur. Spindler
t. č. predsednik	t. č. podpredsednik
med. Živko Lapajne	jur. Slavko Krmavnar
t. č. tajnik	t. č. blagajnik
phil. Janez Amejc	med. Edvard Bretl
t. č. knjižničar	t. č. odbornika namest.

Zahvala.

Častita obitelj Scaramangà v Trstu je povodom smrti preblagega dobrotnika gosp. Petra pl. Scaramangà darovala za tukajšne občinske siromake 200 gld.

Podpisano županstvo usoja si tem potom izreče v imenu obdarovanih najpristrénejšo zahvalo.

Županstvo v Sežani,

dne 22. januarja 1897.

Pirjevec, župan.

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in a carine vred.)
Domači pridelki.

Pišol:	Keks	100 K.	od for.	de fer.
Mandeloni	..	10.25	9.25	10.50
svetlorudeči	..	7.50	7.50	7.75
temnorudeči	..	7.50	7.75	7.75
kanarček	..	8.75	9.00	9.00
behinjski	..	8.25	8.50	8.50
beli veliki	..	9.25	9.50	9.50
„ mali	..	8.75	9.00	9.00
zeleni, dolgi	..	5.50	—	—
„ okrogli	..	6.00	—	—
mešani hrvaški	..	65.00	70.00	70.00
„ štajerski	..	8.75	—	—
Maslo fino štajersko	..	9.75	—	—
Ječmen št. 10	..	11.50	—	—
„ 9	..	6.50	6.75	6.75
„ 8	..	2.60	2.7	2.7
Zelje kranjsko	..	8.00	8.75	8.75
Rep	..	—	—	—
Krompir	..	56.00	57.00	57.00
Prose kranjske	..	49.00	50.00	50.00
Leča, kranjska	..	185.00	186.00	186.00
spoh ogeraki	..	172.00	173.00	173.00
Mast	..	182.00	184.00	184.00
Kava Moca	..	169.00	171.00	171.00
Ceylon Plant. fina	..	152.00	154.00	154.00
„ Perl	..	—	—	—
Portorico	..	149.00	150.00	150.00
Java Malang	..	—	—	—
Guatemala	..	—	—	—
San Domingo	..	—	—	—
Malabar Plant.	..	—	—	—
„ nativo	..	—	—	—
Laguayra Plant	..	—	—	—
„ nativo	..	120.00	124.00	124.00
Santos fini	..	118.00	120.00	120.00
„ srednje fini	..	108.00	110.00	110.00
„ srednji	..	100.00	102.00	102.00
„ ordinar	..	—	—	—
Rio oprani	..	127.00	128.00	128.00
„ najfiniji	..	110.00	114.00	114.00
„ srednji	..	32.25	32.75	32.75
Sladkor Centrifugal I. vrste	..	33.50	34.00	34.00
Concasse	..	36.00	36.25	36.25
„ v glavah	..	34.75	35.00	35.00
„ razkosani	..	24.50	25.00	25.00
Slit italijanski fini	..	28.50	29.00	29.00
„ srednji	..	17.25	—	—
Japan fini AAA	..	16.75	—	—
„ srednji	..	13.00	13.50	13.50
Rangoon extra	..	11.00	11.50	11.50
I.	..	10.25	10.50	10.50
II.	..	19.00	—	—
Petrolej ruski v sodih	..	6.15	—	—
„ v zabojih od 20 kil.	..	66.00	68.00	68.00
Olje italijansko najfineji	..	62.00	64.00	64.00
„ srednjeje	..	28.00	29.00	29.00
bombažno, amerik.	..	31.00	32.00	32.00
dalmatinsko	..	4.00	5.00	5.00
Limon Mosinski	..	3.00	5.00	5.00
Pomaranče	..	82.00	84.00	84.00
Mandeljni Dalmatinski	..	87.00	89.00	89.00
„ Bari	..	7.75	8.00	8.00
Pinjoli	..	12.00	12.25	12.25
Rošči Dalmatinski novi	..	14.00	14.25	14.25
„ Pulješki	..	46.00	54.00	54.00
„ Pulješki	..	27.00	28.00	28.00
„ Grike v veneih	..	48.00	49.00	49.00
Sultanine	..	47.00	48.00	48.00
Vamperli novi	..	48.00	49.00	49.00
„ Vamperli	..	11.00	—	—
„ Vamperli	..	6.50	—	—
Slaniki v velikih sodih	..	4.75	—	—
„ 1/2	..	—	—	—
Žveplo	..	—	—	—

Ustopnina 20 novč. otroci
10 nov.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Nova serija

TIROLA:

pogled na Bludeno,

Bolcan, Kartino,

orto Arlberg,

pitoreskne plaze,

pusterško dolino,

setz-sko,

„schwarze Raserl“

di Cartina idt.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa v ulici S. Zaccaria šte. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Vekoslav Grebenc.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija

Glavni dobitek

75.000 kron

v gotovini z odbitkom 20%

Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Il Mercurio.

Žrebanje

na novo 20. februarja